

шиль; и никой не бѣше въ силж да го 5 укроти. И вынѣгы, ноща и деня, бѣше по горы-тѣ и въ гробища-та, и выкаше и 6 исцѣща се си съ камене. А като видѣ Иисуса отъ далечь, притече и поклони 7 му ся. И извика съ гласъ голѣмъ и рече: Шо имашъ ты съ мене, Иисусе, Сыне на Бога вышняго? Заклѣвамъ тя въ Бога, 8 недѣй мя мажчи. (Зашто му казуваше: Излѣзъ изъ человѣка, душа нечистый.) 9 И попыта го: Какъ ти е име-то? И от- 10 говори и рече: Легеонъ ми е име-то; за- 11 що смы мнозина. И моли му ся много, да гы не отпраша на вѣнъ отъ тѣзи земѣх. 12 А тамо при горѣ-тѣ имаше стадо голѣмо 13 отъ свиніе та пасѣще; И помолихъ му ся всички-тѣ бѣсове, и казувахъ: Проводи 14 ны въ свиніе-тѣ, да влѣземъ въ тѣхъ; И Иисусъ тутакси даде имъ волѣх. Излѣзни- 15 хъ нечисти-тѣ духове, та влѣзохъ въ сви- 16 ние-тѣ; и устреми ся стадо-то прѣзъ стрѣ- 17 мини-тѣ въ море-то, (тѣ бѣхъ до двѣ 18 хиляди), и ся издавихъ въ море-то. А онѣзи които пасѣхъ свиніе-тѣ побѣгнїхъ 19 та извѣстихъ въ градъ-тѣ и въ села-та. И жители-тѣ излѣзохъ да видять какво 20 е станжало. И идватъ при Иисуса, и виж- 21 датъ бѣсніи-тѣ въ когото бѣше легеонитъ, че сѣди, и облѣченъ, и смѣленъ; и 22 убояхъ ся. И приказахъ имъ онѣзи които видѣхъ какъ бѣ работа-та на бѣсніи-тѣ, 23 и за свиніе-тѣ. И начиняхъ да му ся мо- 24 лять да си отиде отъ тѣхни-тѣ прѣдѣли. И когато влѣзе въ ладїж-тѣ, моляше му ся ^{въ}тойзи що бѣ отъ напрѣда бѣсенъ, да 25 бѣде съ него заедно. Иисусъ обаче му не допускнѣ, но казува му: Иди си у дома си при домашни-тѣ си, и извѣсти имъ то- 26 ва що ти стори Господь и тя помилува. И тѣргнѣ, и начинъ да проповѣдва въ 27 Декаполь това що му стори Иисусъ; и всички-тѣ ся чудѣхъ.

И като прѣминъ пакъ Иисусъ въ ладїж-тѣ отвѣдѣ, събра ся при него народъ много; и той бѣше край море-то. И ето, ^{въ}идва единъ отъ началици-тѣ на съборище-то, на име Іаиръ, и като го видѣ, 28 пади на нозѣ-тѣ му; И моляше му ся много и казуваше: Дѣщера ми душа бере; да дойдешъ и да положишъ рѣцѣ на нѣхъ за да ся избави, и ще бѣде живъ. И отиде съ него; и слѣдувахъ го народъ много, и притискахъ го.

И една жена, ^{въ}която имаше кръвоте- 29 ченіе дванадесетъ години, И отъ много лѣкарі бѣше много пострадала, още бѣше издала и всичко-то си иманіе, безъ да види никаквъ ползъ, но повече на злѣ бѣ пристигнѣла. Като чу за Иисуса, дойде

^а Мат. 8; 34. Дѣян. 16; 39.
^{въ} Лук. 8; 38.
^г Мат. 9; 1. Лук. 8; 40.
^и Мат. 9; 18. Лук. 8; 41.
^е Лев. 15; 25. Мат. 9; 20.

^ж Лук. 6; 19. 8; 46.
^з Мат. 9; 22. Гл. 10; 52. Дѣян. 14; 9.
^и Лук. 8; 49.
^и Іоан. 11; 11.

между народъ-тѣ изъ отзадъ, и допрѣ ся 28 до дрехи-тѣ му. Зашто казуваше: Че, ако ся допрѣ само до дрехи-тѣ му, 29 ще исцѣлѣхъ. И на часть-ть прѣсѣкна теченіе-то на кръвь-тѣ й, и усѣти въ тѣ- 30 ло-то си че исцѣлѣ отъ болесть-тѣ. И тутакси Иисусъ като позна въ себе си че излѣзе отъ него ^жсила, обѣрнѣ ся къмъ народъ-тѣ и казуваше: Кой ся допрѣ до дрехи-тѣ ми? И казувахъ му ученици-тѣ му: Видишъ народъ-тѣ че тя притиска, 32 и казувашъ: Кой ся допрѣ до мене? И обзираше ся да види тѣзи којто бѣ сто- 33 рила това. А жена-та уплашена и рас- 34 треперана, като знаше това което станж съ нѣхъ, дойде и прїадицъ му, и каза му всички-тѣ истинѣ. А той и рече: Дѣщи, ^{въ}твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ ми- 35 ромъ, и здрава бѣди отъ болесть-тѣ си. ^ж Когато той още говорѣше, идватъ отъ началица на съборище-то, и казуватъ: Дѣщера ти умрѣ; Ѣщо задавашъ вече трудъ 36 на учителя? А Иисусъ, Ѣщомъ чу думаж-тѣ којкото говорѣхъ, казува на началица на съборище-то: Не бой ся, само вѣру- 37 вай. И не остави никого да го придружи, тѣкмо Петра и Іакова и Іоанна брата Іа- 38 кововъ. И идува въ домъ-тѣ на началица на съборище-то, и вижда мълважъ, 39 че плачахъ и пищѣхъ много. И като влѣ- 40 зе казува имъ: Защо ся мълвите и пла- 41 чете? дѣте-то не е умрѣло, но ^жспи. И приемиахъ му ся. ^{въ}А той като испади всички-тѣ, зема на дѣте-то башж му и майкъ му и онѣзи които бѣхъ съ него, 42 и влѣзува дѣто лѣжеше дѣте-то. И като хвана дѣте-то за рѣцѣ, казва му: Талиа, куми; което истѣлкувано Ѣше рече: Момиче, тебѣ казувамъ, стани. И тутакси момиче-то станж и ходѣше, защто бѣше на дванадесетъ години; и смяхахъ ся твъ- 43 дѣ много. И ^{въ}много имъ заржча, никой да не научи това; и рече да ѵаджъ да яде.

ГЛАВА 6.

1 И ^{въ}излѣзе отъ тамо, и дойде въ отече- 2 ство-то си; и слѣдувахъ го ученици-тѣ му. И като дойде сѫбота, начинъ да учи въ съборище-то; и мнозина отъ слушате- 3 ли-тѣ удивиахъ ся, и думахъ: ^жОтъ кѣ- 4 дѣ на тозоги това? и коя е дадена-та не- 5 му мудростъ, че и таквъзъ чудеса быватъ 6 отъ рѣцѣ-тѣ му? Не е ли тойзи дръводѣ- 7 лецъ-тѣ, сънъ-тѣ Маріинъ, и ^{въ}брать на Іа- 8 ковъ и на Іосія и на Гудж и на Симона? 9 и не сѫ ли сестри-тѣ му тука у насъ? 10 И ^{въ}сблазниахъ ся въ него. И казуваше имъ Иисусъ: ^{въ}Нѣма пророкъ безъ почесть,

^ж Дѣян. 9; 40.

^а Мат. 13; 54. Лук. 4; 16.
^{въ} Мат. 8; 4. 9; 30. 12; 16.
^г Іоан. 6; 42.
^и Мат. 12; 46. Гал. 1; 19.
17; 9. Гл. 3; 12. Лук. 5; 14.

^ж Мат. 11; 6.
^з Мат. 13; 57. Іоан. 4; 44.